

06

A

982

N
M

עמי עשו:

Positionum Metaphysicarum

DENARIUS QUINTUS,

De

AFFECTIONI-

BUS ENTIS DISJUNCTIS

IN GENERE,

Et

IN SPECIE,

Actu & potentia, Principio & Eo,
cujus est Principium,

Quem

In Florentissima Leucorèa

PRÆSIDE

M. JOHANNNE MANITIO,

Electoral. Alumno, & Facult. Philos.

ADJUNCTO,

Publicæ disputationi sistit

Gottfried Haupt /

Torgensis.

In Acroaterio Majori, ad d. 13. Septemb. hor. mat.

WITTEBERGÆ,

Typis JOHANNIS RÖHNERI, Academ. Typogr.

ANNO M. DC. LXV.

Posidonius Hieronymus

ALBERTUS

BUS EYER DEINCE

IN

MICHAELIS

GRUPPE

THE

POSITIO PRIMA.

Affectioes Entis disjunctæ sunt, quæ disjunctim & cum oppositi illatione cum Ente recipiuntur. Minus ergo propriè loquitur *Aristoteles*, quando eas Entis divisiones nuncupat, quia affectioes disjunctæ extra - Essentialiter Enti competunt, & quanquam Entitatem imbibant, non tamen formali, sed reali saltem denominatione eam includunt, quum contra divisiones propriè dictæ Essentialiter Enti tribuantur & formaliter illud implicent.

POSITIO SECUNDA.

Affectioes Entis disjunctæ, quæ vel immediate, vel mediate sunt, etsi nec ab Ente, nec à se invicem totis realiter differant, membra tamen realiter distincta habent. Quædam etiam earum ita se habent, ut utrumq; membrum de uno & eodem, imò nonnunquam omni Ente, aliò tamen & aliò respectu verificentur.

POSITIO TERTIA.

Actus & Potentia, quando Membra affectionis Entis disjunctæ immediatæ constituere debent, non possunt considerari ratione operationis, sed ratione intrinsecæ suæ naturæ, ita ut actus sit, quò Ens Essentialiter & intrinsecè existentiam implicare dicitur, adeò ut nullò modò possit esse *dividuum* & nec unquam non fuerit, nec non sit, nec non esse possit.

POSITIO QUARTA.

Nec unum idemq; dicunt, *actus & actu esse, potentia & in potentia esse*. Primò enim omne Ens, quod existit, actu est, sive actus sit, sive potentia, modò extra nihilum sit, & reverà in rerum natura detur; interim tamen statim actus non est, nec intrinsecè in suo conceptu propriæ Entitatis existentiam involvit: Ita quod est in potentia, propriè loquendo Ens non est, quum nudam saltem aptitudinem ad existendum habeat, licet interim Ens verum sit id, quod potentia est, quia actu est, licet ei non repugnet & non fuisse, & aliquando posse non esse.

POSITIO QUINTA.

Potentia, quæ respicit actum, à quo completur, & vis s. facultas agendi ac patiendi nuncupatur, adequatè dividitur in activam & passivam, adeò ut præter has potentias non detur tertia illa Scotistica *Objectiva*, quæ res dicitur posse esse, quando nondum est, atq; sic nihil infert nisi negationem impossibilitatis s. repugnantia ad existendum, nec ponit facultatem in subjecto positivam & realem, sed sal-

tem

tem aliquid in virtute agentis, ad quem habet respectum. Quum v. subjectum illius potentiae nondum existat, quomodo id, quod reale non est, reali aliqua facultate gaudere poterit, quum non-Entis nullae sint affectiones, nullae operationes.

POSITIO SEXTA.

Nec *Potentia resistiva*, quam vocant, peculiaris & nova, tum activa, tum passivae potentiae contradistincta potentiae species est, sive dicatur *resistere formaliter* per immediatam repugnantiam: *Sive radicaliter*, per virium alterius diminutionem. Illò n. modò nihil aliud est, quam privatio passionis, ex impotentia patiendi, quae valde improprie diceretur potentia. Hoc v. modò potentia resistiva tantum habitudine & denominatione ab activa differt, & revera potentia activa est.

POSITIO SEPTIMA.

Sicuti v. potentia objectiva proprie sic dicta potentia non erat; Ita quoque illi opposita subjectiva *obedientialis* improprie potentia nuncupatur, siquidem non secus ac illa aliquid saltem ponit in virtute agentis, nil v. positivae facultatis in subjecto. Subjectiva quidem illa naturalis vera est potentia passiva, quippe quae per actum naturalem ab agente naturali actuari potest: at non item subjectiva *obedientialis*.

POSITIO OCTAVA.

Potentia infinita ac divina licet in se una sit, non aliter atque ipse Deus unus est, nihilominus tamen, quum Deus juxta potentiam suam ab una parte absolute agat, ab altera causis secundis sese applicet, recte eadem *dividitur in absolutam*, quae Deus potest absolute omnia, quae rationem factibilitatis habent aut contradictionem non implicant, sive respectu Dei, sive respectu rei; & *ordinariam*, quae in aliquo attributo divino restringitur, juxta quam potentiam Deus dicitur aliquid non posse facere, quod per absolutam suam omnipotentiam omnino facere potuisset, qui tamen propterea est & manet omnipotens.

POSITIO NONA.

De Principiis, dum hoc in loco agimus, non solliciti sumus 1. *de principiis Entis*, quod nulla habet; neque 2. *de principiis Metaphysica*, quia de eadem in genere hic non agimus; sed 3. *de Metaphysica Objecto*, quomodo illud in affectionibus suis sese habeat.

POSITIO DECIMA.

In formali suo principium non infert dependentiam ad principium, sed saltem originem processionis alterius, praesupposito respectu prioris ad posterius. Ideò nil obstat, quò minus Pater in divinis Principium SS. Trinitatis dici possit.

TANTUM.

06 A 982

ULB Halle 3
004 544 900

5b

VD 17

B.I.G.

Farbkarte #13

עמי עשו:

5

Positionum Metaphysicarum
DENARIUS QUINTUS,
De
AFFECTIONI-
BUS ENTIS DISJUNCTIS

IN GENERE,
Et
IN SPECIE,
Actu & potentia, Principio & Eo,
cujus est Principium,

Quem
In Florentissima Leucorèa
PRÆSIDE

M. JOHANNES MANITIO,
Electoral. Alumno, & Facult. Philos.

ADJUNCTO,
Publica disputationi sistit
Gottfried Haupt /
Torgensis.

In Aroaterio Majori, ad d. 13. Septemb. hor. mat.

WITTEBERGÆ,
Typis JOHANNIS RÖHNERI, Academ. Typogr.
ANNO M. DC. LXV.

